699/04

Den 1. juni 2004 blev i sag nr. 62.132:

xxx xxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxx

mod

Pen-Sam Skade
forsikringsaktieselskab
Jørgen Knudsens Vej 2
3520 Farum

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Pen-Sam Skade, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at kravet på anmeldelsestidspunktet er forældet efter den 2-årige forældelsesregel i forsikringsaftalelovens § 29.

Klageren var den 31/10 1997 udsat for et piskesmæld i forbindelse med ridning.

Klageren havde en privattegnet heltidsulykkesforsikring i Forsikringsselskabet Fyn-Langeland GS, hvortil hun anmeldte skaden. Selskabet afviste skaden, og sagen blev herefter indbragt for Ankenævnet for Forsikring, der i afgørelse af 22/10 2002, AK 57.451, afgjorde, at skaden var omfattet af ulykkesforsikringen, hvilket forsikringsselskabet herpå anerkendte.

Senere blev klageren opmærksom på, at hun havde en gruppelivsordning gennem FOA i det indklagede selskab, hvortil skaden blev anmeldt den 3/2 2003.

Ved skrivelse af 5/3 2003 til klagerens advokat afviste selskabet at dække skaden på grund af forældelse.

Klagerens advokat har ved skrivelse af 6/3 2003 til selskabet henvist til, at klagerens arbejdsgiver ikke havde oplyst om forsikringsforholdene i forbindelse med skaden, og at klageren ikke vidste, om sagen var forsikringsmæssigt relevant, da sagen verserede i ankenævnet, hvor sagen først blev afgjort den 22/10 2002.

I skrivelse af 12/3 2003 til klagerens advokat fastholdt selskabet afslaget på dækning og henviste til, at det ingen betydning for anmeldelsesfristen har, at sagen er under behandling i et klagenævn, eller at et andet selskab har valgt at afvise skaden. Endvidere har selskabet henvist til, at det ingen betydning har, om forsikrede har hyret en advokat og tidspunktet for dennes indtræden i sagen.

Klagerens advokat har i skrivelse af 13/3 2003 til selskabet anmodet selskabet om at suspendere yderligere forældelse med henblik på videreførelse af sagen i ankenævnet. Advokaten foreslog ligeledes, at selskabet ydede en kulanceerstatning.

Ved skrivelse af 26/3 2003 til klagerens advokat har selskabet bl.a. anført, at det ikke giver mening at tale om yderligere forældelse, da selskabet har fastholdt, at kravet ud fra de nuværende oplysninger allerede var forældet pr. 31/12 2002.

Selskabet har ved skrivelse af 28/4 2003 til klagerens advokat redegjort for det velkomstbrev, der blev sendt til klageren den 19/4 2000. Af velkomstbrevet fremgår forsikringens dækning og omfang, og det var vedlagt forsikringsbetingelserne i korte træk samt et plastikkort. Selskabet henviser i den forbindelse til AK 55.695.

Klagerens advokat har ved skrivelse af 29/4 2003 til selskabet fremsat ønske om en kopi af velkomstbrevet eller en afregning af erstatning pr. kulance.

I skrivelse af 9/5 2003 til klagerens advokat har selskabet vedlagt dokumentation for, at der kan føres systembevis for dannelsen af det pågældende velkomstbrev. Videre har

selskabet afvist at udbetale kulanceerstatning og endeligt anført, at sagen herefter blev anset som afsluttet.

Klagerens advokat gør over for nævnet gældende, at klageren først efter ankenævnets afgørelse af 22/10 2002 har haft et grundlag eller en mulighed for at få dækning, hvorfor forældelse ikke er indtrådt, da skaden anmeldes til det indklagede selskab.

I selskabets skrivelse af 23/10 2003 til nævnet hedder det bl.a.:

> "Piskesmældslæsion (Whiplash) er en lidelse, der kan give varigt mén. Det fremgår af kopi af invaliditetsattest, fremsendt af advokaten, at forsikrede siden ulykken i 1997 har haft stort set daglige smerter i nakke og skuldre. Tilstanden er i perioder blevet yderligere forværret ved belastning og ved kuldepåvirkning.
>
> At forsikrede i mere end 2 år har gået med ovenstående gener gør, at Pen-Sam Skade hævder, at det inden udgangen af 1999 må have været klart for forsikrede, at generne efter ulykken havde en mere permanent karakter og ville medføre varigt mén.
>
> At det på dette tidspunkt måtte stå forsikrede klart, at hun havde pådraget sig et varigt mén, bestyrkes af, at forsikrede den 23.11.1999 underskrev anmeldelse til Fyn-Langeland Forsikring på grund af skaden, og at sagen senere blev anket.
>
> Forsikrede har været omfattet af FOA Ulykke siden 01.04.1997, men det er først i velkomstbrev af 19.04.2000, at forsikrede får kendskab til forsikringen. Fristen for anmeldelse begynder derfor først fra dette tidspunkt. Det må således i år 2000 have stået forsikrede klart, at hun kunne have et krav overfor Pen-Sam Skade. Jævnfør reglerne om forældelse i forsikringsbetingelserne udløber fristen for at anmelde skaden den 31.12.2002.
>
> …
>
> Pen-Sam Skade mener ikke, at det kan suspendere anmeldelsesfristen i forhold til Pen-Sam Skade, at Fyn-Langeland Forsikring i første omgang har valgt af afvise skaden, og at sagen efterfølgende behandles i Ankenævnet. Dette er tværtimod en indikation af, at forsikrede selv har ment, at der forelå et varigt mén.

Pen-Sam Skade skal i øvrigt henvise til AK 57.485 og AK 59.421, der behandler lignende sager.

Pen-Sam Skade fastholder på denne baggrund afslaget på at anerkende ulykken som dækningsberettiget, da anmeldelse ikke er sket rettidigt."

Hertil har klagerens advokat ved skrivelse af 29/10 2003 til nævnet bl.a. anført:

"Uanset ulykkesforsikringen via Pen Sam har været i kraft siden april 1997 opnår sikrede ikke kendskab hertil før et langt senere tidspunkt. Det fremgår, at der skulle være udsendt et velkomstbrev d. 19/4 2000, hvilket skadelidte ikke husker at have modtaget, men hun kan heller ikke afvise, at sådant brev kan være kommet frem til hende.

Som det anføres af selskabet, er skadelidte bekendt med, at hun går med gener siden uheldet i 1997, hvilket giver hende anledning til, at foretage anmeldelse af skaden til forsikringsselskabet Fyn Langeland i november 1999.

På skadesanmeldelsestidspunktet har skadelidte gener, men at der er tale om varige men står hende ikke fuldt klart, ligesom den dækning hun åbenbart da havde hos Pen Sam eller vilkårene herfor, er ukendt for hende.

Modtagelsen af et velkomstbrev i april 2000 (forudsat det er modtaget), hvori angives, at man nu er dækket af en ordning mellem FOA og Pen Sam, vil næppe opfattes som værende en ordning dækkende mulige ulykkestilfælde, der er sket år tidligere, hvorfor et sådant brev - uden tydelig angivelse af forsikringens ikrafttrædelsestidspunkt - almindeligvis ikke vil være nogen tilskyndelse til at foretage anmeldelse. I den forbindelse anføres, at afvisningen fra forsikringsselskabet Fyn Langeland ved skrivelse af d. 14. januar 2000 ikke fremmer skadelidtes tro på nogen dækningsmulighed.

Under de givne omstændigheder kan suspension af forældelsesfrister være aktuel."

Endeligt har selskabet ved skrivelse af 13/11 2003 til nævnet anført følgende:

"Advokaten anfører, at uanset at ulykkesforsikringen har været i kraft siden april 1997, opnår sikrede ikke kendskab hertil før langt senere. Det bemærkes hertil, at fristen for forældelse da også er fastsat i forhold til det tidspunkt, hvor Pen-Sam Skade orienterer forsikrede om ulykkesforsikringen.

Det fremgår af orienteringen om ulykkesforsikringen, at forsikrede er velkommen til at kontakte Pen-Sam Skade, som er parat til at sende de komplette forsikringsbetingelser - og i øvrigt besvare spørgsmål om FOA Ulykke.

Ved modtagelsen af et sådant brev må det netop være nærliggende for medlemmet at rette henvendelse til Pen-Sam Skade med anmeldelse af krav i hendes situation, hvor hun vælger at forfølge et krav i forhold til et andet selskab."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder ikke grundlag for at tilsidesætte selskabets oplysning om, at klageren har modtaget det fremsendte velkomstbrev af 19/4 2000.

Herefter, og da nævnet finder, at klageren i 2000 har haft grund til at tro, at ulykkestilfældet i 1997 havde resulteret i en skade, der kunne give anledning til et eventuelt krav mod selskabet, kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til, at kravet er forældet ved udgangen af 2002 i henhold til forsikringsaftalelovens § 29's 2-årige forældelsesregel.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand